

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

Koniec roku kalendarzowego i początek Nowego 2018 Roku nastrajają do refleksji o przemijaniu. Mimo blasku sylwestrowych kreacji i fajerwerków, nie uciekniemy od doświadczenia ulotności czasu. I może już planujemy jak być bardziej efektywnymi w pracy w kolejnym roku, jak podołać wszystkim planom i zadaniom, które przed nami postawi życie, jak jeszcze bardziej przyspieszyć tempo naszego życia, by ze wszystkim zdążyć i nadrobić stracony wcześniej czas. Może właśnie, dlatego mówimy, że Nowy Rok daje tę szansę, zapominając o tym, że w tym czasie Maryja z pokorą i zadumą pochyliła się nad swoim nowonarodzonym Synem. Nowy Rok, brzmi, bowiem jak – start, pomaga energicznie zabrać się nam za nasze sprawy. Czy jednak w ten sposób staniemy się szczęśliwsi – bardziej błogosławieni? Możemy jednak wybrać szczęście, które uosabia Maryja. Musimy tylko zaufać, że cichość, pokora, wiara, pochylenie się nad sprawami Jezusa Chrystusa

i Jego Królestwa to najlepszy plan na nadchodzący rok. Postawa Maryi, to także otwartość na innych. Maryja to ta, która w szopie pod Betlejem potrafiła przyjąć zarówno Mędrców ze Wschodu, którzy przynieśli bogate dary, jak i prostych pasterzy, którzy „wpadli” w odwiedziny oderwani wprost od swoich codziennych zadań. Planując Nowy Rok, spróbujmy wziąć pod uwagę rady Maryi, która pośród życiowego zabiegania wzywa nas do modlitwy, wiary, bliskości z drugim człowiekiem oraz prostoty.

Popatrzmy, zatem na podsumowanie minionego roku, by jeszcze lepiej wykorzystać szanse i możliwości, które stają przed nami w Nowym Roku. Nasza parafia rozciąga się na terytorium dwudziestu siedmiu ulic Dolnego Wrzeszcza, a przed wojną była to tzw. „Mała Polska”. Okazją do zapoznania się z Parafianami i parafią jest ko-

łęda – wizyta duszpasterska, dlatego dziękuję za przyjęcie nas, duszpasterzy, za spotkania, wspólną modlitwę i rozmowy. Za wszystko składam staropolskie: „Bóg zapłać!”

W 2017 roku z naszej społeczności parafialnej liczącej na początku roku 8 683 wiernych na 8 914 mieszkańców – według Urzędu Skarbowego, odeszło do wieczności mniej osób niż rok wcześniej, bo 86 osób, w tym 36 mężczyzn i 50 kobiet (w 2016 roku – 90 osób). Ponadto 6 pogrzebów, na podstawie zezwoleń, odbyło się poza parafią. Więcej niż jedna czwarta parafian odeszła z tego świata bez sakramentów świętych. Może to być wyrzut sumienia dla bliskich, że bardziej dbają o zdrowie ciała niż o „zdrowie duszy”, zaniedbując zaproszenie kapłana do osoby starszej czy chorej. Choć jest trochę lepiej, bo przed rokiem była to jedna trzecia zmarłych. Wśród zmarłych, 16 osób, to członkowie Wspólnoty Żywego Różańca (3 mężczyzn i 13 kobiet). W poprzednim roku

dało się zauważyć

Kościół sprzed wojny

spadek przyjętych komunii świętych – 92 tys., gdy w roku 2016 – 104 tys., a było to związane z przeżywanymi Misjami i ich Renowacją.

Sakrament Pokuty i Pojednania to istotna droga do łaski Bożej, dlatego kapłani zasiadają w konfesjonalach systematycznie każdego dnia w czasie Mszy św. Natomiast dzieci, młodzież, jak również dorośli, mają szczególną okazję do spowiedzi w Pierwsze Piątki Miesiąca od godziny 16.30 oraz podczas Mszy św. pierwszopiątkowej o godz. 17.00. W tym czasie trwa też adoracja Najświętszego Sakramentu, prowadzona przez ks. Dawida wraz ze Scholą „Emmanuel” pod kierunkiem katechetki p. Izy. W majowej uroczystości Pierwszej Komunii świętej zostało przyjętych 58 dzieci. Do wspólnoty Kościoła przez Sakrament Chrztu Świętego w naszej parafii zostało wprowadzonych 59 dzieci, w tym

30 chłopców i 29 dziewczynki (w 2016 roku 47 dzieci). Wśród ochrzczonych dzieci, 11 przyjęło go już, jako kilkuletnie, a 4 powyżej 7 roku życia.

Ponadto 19 chrztów, na mocy pozwoleń, zostało udzielonych poza parafią. Smuci i niepokoi serca kapłanów, że wiele dzieci ma rodziców żyjących bez Sakramentu Małżeństwa i to bez przeszkód kanonicznych do jego zawarcia. W czasie kolędy rozmawiamy o tym z parafianami wielokrotnie, są obietnice zawarcia małżeństwa i ... na nich się kończy. Sakramentu Dojrzałości Chrześcijańskiej czyli Bierzmowania, 48 młodym chrześcijanom (w tym 23 dziewczynom i 25 młodzieńcom), udzielił w maju 2017 roku Ks. Abp Sławoj Leszek Głódź, Metropolita Gdański (w 2016 roku bierzmowanych było 66 osób).

Z sakramentami świętymi, w Pierwsze Soboty Miesiąca, kapłani udawali się do 72 chorych i osób starszych. Podobnie jedenastu Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej zanosilo Chrystusa Eucharystycznego chorym i starszym parafianom w niedziele i święta aż 385 razy w ubiegłym roku. Sakramentów świętych, w tym Namaszczenia Chorych, udzielono okazjonalnie 165 osobom. Przed ołtarzem Chrystusowym, na ślubnym kołnierzu, stanęło 7 par małżeńskich (w 2016 roku – 4 pary), a poza parafią, na mocy pozwoleń, odbyło się 6 ślubów, a zapowiedzi przedmałżeńskich było w sumie 27. W naszej wspólnocie „zrodziło się” powołanie zakonne. Do Zakonu Dominikanów, wstąpił parafianin – kleryk Jeremi Tkaczyk, który jest już na trzecim roku studiów w Krakowie.

Modlimy się w jego intencji oraz o nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego, nie tylko w Wielki Czwartek, ale również o tę modlitwę prosimy wszystkie grupy parafialne. Jako kapłani tutaj posługujący, dziękujemy za duchową opiekę i wsparcie modlitewne wszystkim tym, którzy tworzą tzw. „Margaretki”. „Bóg zapłać!”

Należy wspomnieć także niecodzienne wydarzenia w naszej wspólnocie:

➤ 20.01.2017 r. Diecezjalny Dzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

➤ 13-23.02.2017 r. Konserwacja i strojenie organów przez firmę „Organmistrzowską Zdzisław Mollin”.

➤ 25.02.2017 r. Udział delegacji w obchodach 30-lecia powstania KSM „Semper Fidelis” w Katedrze Oliwskiej.

➤ 22.03.2017 r. Msza św. za pomordowanych z Polonii Gdańskiej.

➤ 01.04.2017 r. Finalizacja modernizacji dwóch konfesjonałów dla osób niedosłyszających przez Firmę Antoniego Klinkosza z Kamienicy Szlacheckiej.

➤ 04.04.2017 r. Czyszczenie i polerowanie posadzki w kościele przez Firmę „T.Z. Cleaner” z Radomia.

➤ 07.05.2017 r. Udział delegacji parafialnej wraz z ks. proboszczem w Diecezjalnym odpuszczeniu św. Wojciecha, pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego w Polsce – Ks. Abp. Salvatore

Pennacchio.

➤ 13.05.2017 r. Jubileuszowy 25. Festyn św. Stanisława BM. Poświęcenie Figury św. Michała Archanioła.

➤ 16.05.2017 r. Obchody 30-rocznicy święceń kapłańskich ks. proboszcza.

➤ 30.05.2017 r. Pogrzeb śp. Haliny Orłowskiej, wieloletniej gospodyni w naszej plebani.

➤ 07-11.06.2017 r. Parafialna pielgrzymka samochodowa śladami Bł. Ks. Jerzego Popiełuszki do Warszawy, Torunia i Włocławka.

➤ 15.06.2017 r. 24. tradycyjna procesja Bożego Ciała ulicami parafii.

➤ 25.06.2017 r. Pożegnanie wikariusza Ks. Krzysztofa Gidzińskiego.

➤ 02.07.2017 r. Powitanie nowego wikariusza Ks. Łukasza Grelewicza.

➤ 06.08.2017 r. Dzień otwarty Parafialnej Sali Tradycji.

➤ 26.08.2017 r. Pielgrzymka na Kalwarię do Wiele.

- 16.09.2017 r. Pielgrzymka do Gietrzwałdu w 140. rocznicę Objawień Matki Bożej.
- 22.09.2107 r. Pogrzeb śp. Eugeniusza Leszczyńskiego Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej.
- 05.11.2017 r. Wizytacja kanoniczna parafii przez Ks. Bpa Zbigniewa Zielińskiego.
- 12–19.11.2017 r. Parafialna pielgrzymka do Ziemi Świętej.
- 24.12.2017 r. Obchody 45-lecia poświęcenia kościoła i erygowania parafii. Wystawa o dziejach kościoła i Bł. Ks. Bronisława oraz wykonanie tablic informacyjnych o kościele i parafii. 25-rocznica wydawania parafialnego miesięcznika „Skalka”.

Na progu Nowego Roku dziękujemy Panu Bogu za te powyżej wymienione i inne wydarzenia, które miały miejsce w naszej wspólnocie parafialnej. Wspomnieć należy, iż ważnym wydarzeniem duszpasterskim miniego roku była wizytacja kanoniczna parafii, która odbyła się w niedzielę 5 listopada 2017 r. Ks. Bp Zbigniew Zieliński, przeprowadził wizytację naszej wspólnoty podczas wszystkich Mszy św. Dokonał przeglądu różnych dziedzin związanych z funkcjonowaniem parafii.

Zgodnie ze wskazaniem prawa, wizytacja kanoniczna odbywa się co pięć lat. Podczas Sumy o godz. 12.30 zostały złożone na ręce Biskupa sprawozdania grup duszpasterskich. Z okazji 25-lecia wydawania „Skalki” Państwo Mirosława i Maciej Turscy zostali odznaczeni przez Ks. Bpa Wizytatora Srebrnym Medalem „Bene Merito” za wieloletnią i aktywną pomoc w wydawaniu naszego czasopisma oraz prowadzenie internetowej strony parafialnej. Podczas Mszy św. wieczornej, w ramach Kongregacji Dekanalnej, kapłani przybyli z parafii Dekanatu Gdańsk-Wrzeszcz, modlili się za zmarłych kapłanów i osoby konsekrowane. Tego samego dnia Ks. Bp Zbigniew poświęcił opłatki na wigilijny stół, które od tego roku można było nabyć już tylko

w kościele i biurze parafialnym.

W kiosku parafialnym, który w pewnym okresie roku działał z trudem ze względu na chorobę s. Jankanty, możemy nabywać dziewięć tytułów prasy katolickiej. Jak w minionych latach, w każdą niedzielę i święto, znajdziemy na ławkach w kościele „Dzień Pański” oraz „Biuletyn św. Stanisława”. Z okazji świąt Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego wręczamy w kościele kartki z życzeniami świątecznymi dla Parafian i Gości.

Dla wielu spośród naszych wiernych, ważną sprawą jest działalność charytatywna Parafialnego Zespołu Caritas. I choć tworzy go niezbyt liczna grupa wolontariuszy, obejmuje kilka ważnych obszarów życia parafii: opieka nad osobami starszymi, współpraca ze szkołami w dożywianiu

dzieci, rozdzielanie żywności i odzieży czy organizowanie wypoczynku wakacyjnego dla dzieci. Składam tutaj serdeczne podziękowania dla wszystkich wspomagających te dzieła, szczególnie kapłanom i katechetom.

W ubiegłym roku

odprawiliśmy tradycyjną Parafialną Drogę Krzyżową oraz procesję Bożego Ciała ulicami parafii. W maju modliliśmy się przez wstawiennictwo Maryi podczas Apeli Jasnogórskich oraz Nabożeństw Fatimskich. Braliśmy udział w obchodach 100-lecia Objawień Fatimskich w Diecezjalnym Sanktuarium na Żabiance oraz w ogólnopolskim wydarzeniu „Różaniec do Granic”, które w naszej archidiecezji animował ks. Łukasz. Z inicjatywy ks. Dawida, przy współudziale kapłanów, odbywają się dla wszystkich chętnych katechezy o Eucharystii – „Najcenniejszy Skarb”. Dzieci i młodzież, pod opieką rodziców, brały udział w wielu wycieczkach i wyjazdach tematycznych.

W ciągu roku miały miejsce Dni Skupienia dla członków grup parafialnych oraz kandydatów do Bierzmowania. W listopadzie odbyły się już XXI Wieczory Refleksji Religijno Społecznej organizowane przez Parafialny Oddział Akcji Katolickiej wraz ze Stowarzyszeniem Bratniej Pomocy

Bł. Ks. Bronisława Komorowskiego. Gościliśmy w naszej wspólnocie parafialnej: Ojca Misjonarza z Zambii, Stypendystów Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, Zespół muzyczny „Cylia” z Gdańska Oruni, uczestników Metropolitalnego Konkursu Biblijnego oraz kleryków Gdańskiego Seminarium Duchownego. Modliliśmy się za pomordowanych i zmarłych z Polonii Gdańskiej za działaczy Klubu Sportowego „Gedania”. Obchodziliśmy 70-lecie działalności Zespołu Szkół Gastronomiczno Hotelarskich i Pierwszy Zjazd Nauczycieli i Absolwentów Studium Nauczycielskiego.

Dziękujemy, Drodzy Parafianie i Czytelnicy, za każdą okazaną pomoc i życzliwość, która nas spotkała; za modlitwę, dobre słowo, za ofiary składane na rzecz parafii, bo dzięki nim w ubiegłym roku udało nam się tak wiele dokonać. Wymieniliśmy kolejne okna w Domu Parafialnym. Tak, że już na trzech kondygnacjach wszystkie okna są nowe. Przyczynia się to nie tylko do poprawienia funkcjonalności i estetyki naszego domu, ale i do oszczędności na ogrzewaniu. Udało nam się odnowić siedem naczyń na komunikanty i kielichów mszalnych. W czasie minionych wakacji zostały odnowione i wymalowane kolejne salki katechetyczne. Wykonano w kościele poręczę przy głównym wejściu do kościoła, zainstalowano i poświęcono dwie nowe figury: św. Michała Archanioła i św. Stanisława Kostki. W parafialnej Sali Tradycji zainstalowano klimatyzator. Dokonano konserwacji i oczyszczenia instalacji sanitarnej i burzowej wokół kościoła i domu parafialnego.

Przez cały rok trwają prace i troska o ogród parafialny i tzw. małą architekturę. Składam wszystkim podziękowania za pomoc w wszelkich pracach oraz modlitwne wsparcie. To przecież dzięki Waszej ofiarności, możliwe jest regulowanie wszelkich płatności na rzecz Kurii Biskupiej, Trybunału Metropolitalnego, Gdańskiego Seminarium Duchownego oraz dzieł charytatywnych

i misji, jak również remontowanie i utrzymanie obiektów parafialnych przez ponoszenie kosztów ich całorocznej eksploatacji.

Udało się także zorganizować wakacyjny wypoczynek dla dzieci i młodzieży z naszej parafii oraz pomoc materialną będącym w potrzebie i osobom starszym. Za te Nasze wspólne osiągnięcia w minionym roku, jako proboszcz w imieniu całego składu duszpasterskiego parafii, składam raz jeszcze najserdeczniejsze podziękowania staropolskim: „Bóg zapłać”!

Żyjemy już od miesiąca, w Nowym 2018 Roku,

i znów przed nami kolejne obowiązki i zadania stawia nam Kościół. Hasło Roku Duszpasterskiego brzmi: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Przecież tylko w obecności Ducha Świętego możemy odkrywać Jego dary, nasze synostwo Boże i rozwijać zdolności oraz

charyzmaty potrzebne do budowania społeczności ludzkiej i kościelnej.

W tym roku mija 160. rocznica Objawień Matki Bożej w Lourdes, a w naszej Ojczyźnie i w Kościele będziemy świętować 100-lecie odzyskania przez Polskę Niepodległości. Rok 2018 został ustanowiony, jako Rok św. Stanisława Kostki w 450. rocznicę śmierci Patrona Polski i młodzieży. Swoje chrzcielne imię przyjął On od naszego Patrona św. Stanisława BM. Minie też 750 lat od śmierci św. Salomei, zakonniczki, jak również 100. rocznica pojawienia się stygmatów oraz 50. rocznica śmierci św. Ojca Pio z Pietrelciny.

Będziemy też świętować 10. rocznicę nominacji Ks. Abpa Sławoja Leszka Głódzia na Metropolitę Gdańskiego oraz ingresu do Bazyliki Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie. Niech te wszystkie wydarzenia, które nas czekają w bieżącym roku, poprzez otwarcie się na inspirację Ducha Świętego, ożywią wiarę, rozleją w naszych serach miłość i uzdolnią do chrześcijańskiego świadectwa każdego dnia naszego życia.

„Szczęść Boże!”

Ks. Zbigniew Cichon

ŚWIĘTY STANISŁAW KOSTKA – PATRON POLSKI, DZIECI I MŁODZIEŻY

„Nie był mięczakiem, który mówi: taki już jestem, a zło usprawiedliwia słabością, obwinia innych, oskarża warunki i historię. Był czujnym ogrodnikiem wyrywającym chwasty słabości i grzechu, aby wyrosły piękne kwiaty i owoce” – tak o św. Stanisławie Kostce piszą biskupi w liście pasterskim z okazji przeżywanego w Kościele w Polsce Roku tego Świętego. „Uwierzył w miłość Boga i całym sobą na nią odpowiedział” – dodają. Opisują, jak św. Stanisław jako siedemnastoletni chłopak mimo sprzeciwu rodziców opuścił Wiedeń, gdzie się uczył i przeszedł pieszo ponad 600 km, żeby dotrzeć do przełożonego jezuitów w Bawarii i tam wstąpić do zakonu. W liście pasterskim biskupi wyjaśniają, że oprócz obchodzonej w 2018 roku 450. rocznicy śmierci św. Stanisława Kostki, ważnym motywem ogłoszenia jego roku jest też zwołany na październik w Rzymie Synod Biskupów poświęcony młodzieży i rozeznawaniu powołania oraz 100. rocznica odzyskania niepodległości. „Już w 1674 roku a więc jeszcze przed kanonizacją bł. Stanisława Kostki, papież Klemens X ogłosił go patronem Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego” – czytamy w liście. Biskupi nawiązują też do hasła obecnego programu duszpasterskiego, które poświęcone jest darom Ducha Świętego. Stwierdzają, że nie może być lepszego patrona na ten rok „niż ten, który został uzdolniony przez Ducha Świętego do „mężnego wyznawania wiary” w dojrzały i niebanalny sposób”. W tym kontekście zwracają się do młodych, by wzięli przykład ze św. Stanisława, przygotowując się do sakramentu bierzmowania.

W swoim liście biskupi wymieniają kilka lekcji danych nam przez św. Stanisława Kostkę w czasie jego 18-letniego życia. Pierwsza z nich, to fakt, że

uczył się, „aby podobać się Bogu i ludziom [...], a w przyszłości Ojczyźnie i sobie samemu przynieść korzyść”. Druga to pobożność zachowywana mimo braku zrozumienia i wyznawanie zasady, że „trzeba więcej podobać się Bogu, niż bratu”. Kolejna lekcja św. Stanisława na dzisiejsze czasy to wezwanie do

wiernego trwania przy katolickiej prawdzie życia, nawet wówczas, gdy cały świat wokół próbuje jej zaprzeczyć. Następna zaś, jak piszą biskupi, to wezwanie do sumiennego wykonywania obowiązków, czyli do tego, co Jezus nazywa „wiernością w rzeczach małych”. Ostatnią, którą wymieniają biskupi jest lekcja o tym, „jak tęsknić za niebem i jak żyć tu i teraz, by żyć w wieczności”. List Episkopatu zachęca przede wszystkim młodych do tego, by apelowali do ludzi kultury i środków społecznego przekazu o przywracanie pamięci o św. Stanisławie. Biskupi

zapraszają też do pielgrzymowania do Rostkowa, gdzie się urodził św. Stanisław, do Przasnysza, gdzie został ochrzczony oraz do katedry plockiej z ołtarzem mu poświęconym. „Młodzi, mobilizujcie waszych rodziców i duszpasterzy, by nie bali się wymagać od was i od siebie „rzeczy większych” – czytamy w liście. „Więcej” – jak wyjaśniają biskupi – może oznaczać zerwanie z lenistwem duchowym i intelektualnym, zerwanie z nałogiem, zachowanie trzeźwości, modlitwę za nauczyciela lub księdza, adopcję dziecka poczętego albo post w konkretnej intencji. Zapraszamy też na poziomie różnych wspólnot do pogłębiania refleksji na temat życia św. Stanisława i wyzwań stojących przed młodymi katolikami w Polsce. List kończą błogosławieństwem na cały rok 2018, „który będziemy przeżywać razem ze św. Stanisławem Kostką, Patronem dzieci i młodzieży”. **Konferencja Episkopatu Polski**

PANIE BĄDŹ UWIELBIONY!

Po akcie pokuty, w czasie, którego uznajemy swoją małość następuje naturalne przejście w uznanie wielkości Boga!

Wezwanie *Kyrie eleison* (wezwanie greckie; tłum. Panie zmiłuj się nad nami) w starożytności było w powszechnym użyciu. Wyrażało wiwat na cześć bóstwa, później też cesarza, który wjeżdżał do Rzymu. Ten element liturgii został przejęty bardzo wcześnie przez chrześcijan. Jednak zmienił się odbiorca wezwania. Nie jest nim cesarz, ani bóstwo, ale sam Bóg – Jezus Chrystus.

Jednak błędnie wezwanie to rozumiemy, jako prośbę o przebaczenie. BŁĄD!!!

Panie zmiłuj się nad nami to w swoim założeniu wiwat na cześć Chrystusa. Tak jak Rzymianie wiwatowali, gdy cesarz wjeżdżał do miasta po zwycięskiej bitwie krzycząc *Kyrie eleison*, tak my wiwatujemy na cześć naszego zwycięskiego Króla na początku liturgii. Niektórzy uważają, że lepszym tłumaczeniem *Kyrie eleison* byłoby Panie bądź łaskawy/życzliwy. Jednak wezwanie to wyraża jeszcze jedną rzecz – wiarę w to, że Jezus jest Bogiem.

W bardzo wczesnym chrześcijaństwie nazwanie Jezusa Panem (gr. *Kyrios*), było najkrótszym wyznaniem wiary w bóstwo Chrystusa. „I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM (gr. *Kyrios*) – ku chwale Boga Ojca”. Zatem za każdym razem, gdy śpiewasz Panie zmiłuj się nad nami, miej świadomość, że wyznajesz wiarę w bóstwo i wiwatujesz na cześć naszego jedynego króla – Jezusa Chrystusa.

Na tym tle łatwiej zrozumieć, że hymn Chwała na wysokości Bogu jest kontynuacją tego, co zostało wyrażone w słowach *Kyrie eleison*. Hymn jest odmawiany w każdą niedzielę, uroczystość i święto, poza drobnymi wyjątkami – nie śpiewamy tego hymnu w niedziele Adwentu i Wielkiego Postu.

Przy narodzeniu Chrystusa aniołowie śpiewali: Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli (Łk 2,14). Początkowo w liturgii Gloria śpiewano jedynie podczas Pasterki.

Od XI wieku hymn ten zaczęto śpiewać coraz częściej. Na początku Gloria nasze myśli faktycznie kierują się ku betlejemskiemu żłóbkowi. Śpiewamy ten sam tekst, którym aniołowie chwalili Boga przychodzącego na ziemię. Później odśpiewujemy szereg aklamacji na cześć Chrystusa i Boga Ojca (chwalimy Cię; błogosławimy Cię...) i kończymy finałem wielbiącym całą Trójcę Świętą. W Gloria dziękujemy Bogu za wszystko, co nam uczynił. Potwierdź, że hymn ten należy widzieć, jako naturalną

kontynuację wezwania Panie zmiłuj się nad nami. Wtedy wyznajemy wiarę w to, że Jezus jest Bogiem i wnosimy wiwat na Jego cześć. Gloria to ciąg dalszy oddawania chwały Bogu. By nie tylko słowa wyrażały cześć, ale również nasze ciało, liturgia zakłada, że na najważniejsze imię dla naszego życia, imię Jezusa Chrystusa, wszyscy wykonują skłon głowy. Podczas Gloria dwa razy pada imię Jezusa.

Po odśpiewaniu hymnu Chwała na wysokości Bogu następuje wezwanie kapłana „Módlmy się”, w którym jesteś! zaproszony do krótkiej, cichej modlitwy. To moment bardzo osobisty. Wtedy masz czas na przedstawieniu intencji, które chcesz przedstawić Bogu. Może być to jakaś prośba lub podziękowanie. Po chwili ciszy następuje modlitwa nazwana w liturgii kolektą (w tym momencie poza nazwą nie ma to nic wspólnego z tzw. tacą). Kolekta (łac. *collecta* – zbiórka/składka), dlatego że kapłan zbiera wszystkie intencje, z jakimi wierni przychodzą do kościoła i podsumowuje je modlitwą przypisaną na dany dzień. Wiele tekstów Mszy świętej powtarza się. Jednak kolekta w każdą niedzielę jest inna, bo jest ona przypisana do danego dnia, dlatego warto się wsłuchiwać w tekst tej modlitwy. Kolekta zbudowana jest zawsze na podstawie jednego schematu: najpierw Bogu dziękujemy, później przedstawiamy jakąś prośbę i modlitwę kończymy „Amen”, czyli sformułowaniem „Niech się tak stanie” – to taki Twój podpis pod modlitwą. Czy podpisujemy coś bez czytania...? **ks. Dawid Szabowski**

PIÓREM REDAKTORA

Już kiedyś, kiedy siatkarki Gedanii to wchodziły, to znów spadały z pierwszej ligi (ho, ho – kiedy to było) myślałem sobie, że ten tak zasłużony dla polskości klub powinien być oczkiem w głowie władz Gdańska, tzn. odpowiednio dofinansowany, odpowiednio prowadzony, tak by się liczył na arenie rozgrywek chociażby w dwóch, trzech dyscyplinach sportowych. Niestety były to „marzenia ściętej głowy”. Miast rosnąć w siłę postępowała degrengolada Gedanii i... doczekaliśmy się tego, co mamy!!!

Tak przykrą i skandaliczną sytuację dostrzega na szczęście wiele osób. Są protesty i działania, w celu przywrócenia klubowi należnego miejsca na mapie Gdańska. Jest jednak i silna materia oporu. Dobrze byłoby ją przewyciężyć, by na jubileusz 100-lecia odzyskania niepodległości Polski zafunkcjonowała na nowo „tak polska z krwi i kości” Gedanina, na jej historycznym terenie.

Jan Wontorski

 Rekolekcje Wielkopostne 2018 dla dorosłych
03.03-08.03.2018
„Duch, który umacnia miłość”

Sobota – 3 marca 2018 r.

godz. 18.00 – Msza św. i rozpoczęcie rekolekcji

III Niedziela Wielkiego Postu – 4 marca

godz. 6.30, 8.00, 9.30, 12.30, 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną.

godz. 17.00 – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym.

Poniedziałek – 5 marca

godz. 8.00 i 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną.

godz. 19.00 – Nauka stanowa dla niewiast.

Wtorek – 6 marca

godz. 8.00 i 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną.

godz. 19.00 – Nauka stanowa dla mężczyzn.

Środa – 7 marca

DZIEŃ SPOWIEDZI ŚWIĘTEJ

– od godz. 6.45, 8.00 i od 16.00

godz. 8.00 i 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną.

Czwartek – 8 marca

godz. 8.00 i 18.00 – Msza św. i zakończenie rekolekcji, godz. 10.00 – MSZA ŚW. Z NAUKĄ DLA OSÓB STARSZYCH I CHORYCH.

SPOWIEDŹ: w dni powszednie

o godz. 7.00, 8.00 i 18.00

PIĄTEK – 9 marca 2018 r.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej: po Mszy św. – o godz. 8.30 i 18.30

Rekolekcjonista: Ks. Andrzej Wiecki

 Rekolekcje Wielkopostne 2018
dla młodzieży ponadgimnazjalnej
03.03-08.03.2018
„Duch, który umacnia miłość”

Modlitwa do świętego Stanisława
Kostki o dar mądrości

Prosimy Cię, Panie, za wstawiennictwem świętego Stanisława oświeć światłem swojej mądrości umysły nasze i daj nam pomoc potrzebną w nauce, by prawda, którą zdobywamy utwierdziła nas przy Tobie. Spraw, byśmy wykorzystując zdobytą wiedzę służyli Tobie w braciach naszych i wspólnie z Tobą pracowali nad doskonaleniem świata. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Niedziela – 04 marca 2018 r.

Msza św. młodzieżowa, godz. 10.30 (w kaplicy)

Poniedziałek – 05 marca

godz. 14.00 – nauka rekolekcyjna w kościele

Wtorek – 06 marca

godz. 14.00 – nauka rekolekcyjna w kościele,

od godz. 14.00 – Sakrament Pokuty i Pojednania – w kościele

Środa – 07 marca

godz. 14.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną w kościele,

Piątek – 09 marca

– Nabożeństwo Drogi Krzyżowej

– godz. 18.30 w kościele.

Rekolekcjonista: Ks. Andrzej Wiecki

 Rekolekcje Wielkopostne 2018
dla szkoły podstawowej i Gimnazjum
03.03-08.03.2018
„Duch, który umacnia miłość”

Niedziela – 04 marca

godz. 10.30 w kaplicy – Msza św. z nauką

rekolekcyjną dla kl. VII i Gimnazjum

godz. 11.00 w kościele – Msza św. z nauką rekolekcyjną kl. I – VI godz. 12.00 w kaplicy

– Msza św. z nauką rekolekcyjną dla najmłodszych: Przedszkole i klasy „0”

Poniedziałek – 05 marca

godz. 12.00 – kl. 0 – III

godz. 11.00 – kl. IV – VI

godz. 9.30 – kl. VII i Gimnazjum

Wtorek – 06 marca

godz. 12.00 – kl. 0 – III

godz. 11.00 – kl. IV – VI

godz. 9.30 – kl. VII i Gimnazjum

godz. 16.00 – 18.00 – Sakrament Pokuty i Pojednania

Środa – 07 marca

godz. 12.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną – kl. 0 – III

godz. 11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną – kl. IV – VI

godz. 9.30 – Msza św. z nauką rekolekcyjną – kl. VII i Gimnazjum.

Piątek – 09 marca

– Nabożeństwo Drogi Krzyżowej

– godz. 17.00 w kościele

Rekolekcjonista: Ks. Andrzej Wiecki

Intencja ogólna: Aby ci, którzy sprawują władzę materialną, polityczną lub duchową, nie pozwolili, by rządziła nimi korupcja.

01 luty – Czwartek

07⁰⁰ † Jadwiga Marcinkowska
z 26 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Tadeusz Nowicki
– int. z pogrzebu
18⁰⁰ †† Jan i Helena Jeżewscy
oraz Marta i Albert Wesołowscy

02 luty – Piątek

Ofiarowanie Pańskie

07⁰⁰ † Maria Milczyńska
z okazji imienin i urodzin
08⁰⁰ †† Franciszek w 10 r. śmierci
oraz Stefania
17⁰⁰ rez.
18⁰⁰ †† Mąż Kazimierz Żukowski
w 10 r. śmierci, syn Leszek
w 8 r. śmierci, rodzice
z obojga stron oraz wszyscy
zmarli z rodziny Żukowskich
i Kowalczyków

03 luty – Sobota

07⁰⁰ †† Zofia Solochowicz
w 2 r. śmierci
oraz zmarli jej rodzice
07⁰⁰ † Jadwiga Marcinkowska
z 26 Róży – int. z pogrzebu
07³⁰ GODZINKI
08⁰⁰ O bł. Boże i potrzebne łaski
dla Ks. Proboszcza
Zbigniewa Cichona w dniu
urodzin – int. od ŻR
18⁰⁰ †† Władysław w 29 r. śmierci
oraz Feliks i rodzice

04 luty – V Niedziela Zwykła

06³⁰
08⁰⁰ Dziękczynna do Św.
Antoniego za otrzymywane
łaski
09³⁰ †† Felicja w 17 r. śmierci,
jej mąż Stefan i Irena
11⁰⁰ rez.
12³⁰ PARAFIALNA
18⁰⁰ W intencji Żywego Różańca

05 luty – Poniedziałek

wsp. św. Agaty

07⁰⁰ † Jadwiga Marcinkowska
z 26 Róży – int. z pogrzebu

08⁰⁰ †† Mąż Józef Klimaszewski
oraz jego rodzice Franciszka^(k)
i Kazimierz

18⁰⁰ †† Witold Lewandowski
w 30 r. śmierci oraz rodzice
i rodzeństwo z obojga stron

06 luty – Wtorek

wsp. św. Pawła Miki i Towarzyszy

07⁰⁰ † Romana Tyl
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Andrzej Magolon
w 1 r. śmierci
08⁰⁰ † Helena Zawadzka
z 18 Róży – m-c po śmierci
– int. od ŻR
18⁰⁰ rez.

07 luty – Środa

07⁰⁰ †† Józef oraz rodzice
i rodzeństwo z obojga stron
08⁰⁰ Dziękczynna za otrzymane
łaski z okazji 80 urodzin
Romualdy Kuligowskiej
z prośbą o bł. Boże, zdrowie
i opiekę MB na dalsze lata
18⁰⁰ †† Za zmarłych z Żywego
Różańca

08 luty – Czwartek

07⁰⁰
08⁰⁰ O bł. Boże i zdrowie
dla członkiń i ich rodzin
z 13 Róży pw. Św. Zyty,
a zmarłym wieczną radość
nieba
18⁰⁰ Dziękczynna z okazji
85 urodzin Józefy Cichon
z prośbą o bł. Boże i zdrowie

09 luty – Piątek

07⁰⁰ † Stanisław w 3 r. śmierci
08⁰⁰ †† Jadwiga w 27 r. śmierci
oraz zmarli z rodziny
Kulinkowskich i Boroszko
18⁰⁰ rez.
18⁰⁰ † Zbigniew Śmigielski
w 6 r. śmierci

10 luty – Sobota

wsp. św. Scholastyki

07⁰⁰ † Jadwiga Marcinkowska
z 26 Róży – int. z pogrzebu
07³⁰ GODZINKI
08⁰⁰ † Władysława Skumiń-
Zacharska w 18 r. śmierci

18⁰⁰ †† Rodzice Konrad i Agnieszka
Stranz oraz zmarli z rodzin
z obojga stron

11 luty – VI Niedziela Zwykła

06³⁰ †† Urszula Burczyk
w 20 r. śmierci
oraz Marianna Kapuścińska
08⁰⁰ O bł. Boże i zdrowie
dla członkiń i ich rodzin
z 21 Róży pw. Serca
Jezusowego
09³⁰ W intencji Chorych
11⁰⁰ †† Marta Brillowska
w 2 r. śm. oraz
Piotr Zbieski w 1 r. śm.
12³⁰ PARAFIALNA
18⁰⁰ †† Władysław Gaj w 20 r. śm.
oraz rodzice z obojga stron

12 luty – Poniedziałek

07⁰⁰
08⁰⁰ † Cecylia Krefta (1 greg.)
18⁰⁰ †† Henryk w 34 r. śmierci
oraz Maria i Roman
18⁰⁰ † Romana Tyl
– int. z pogrzebu

13 luty – Wtorek

07⁰⁰
08⁰⁰ †† Jan Mras w 18 r. śmierci
08⁰⁰ † Cecylia Krefta (2 greg.)
18⁰⁰ † Krzysztof Sobiegraj
w 2 r. śmierci

14 luty – Środa

Popielec

07⁰⁰ Dziękczynna za szczęśliwie
przeżyte lata z prośbą
o bł. Boże, zdrowie i opiekę
Matki Najświętszej na dalsze
lata dla Karola
z okazji 18 urodzin
08⁰⁰ †† Hipolit Korwel w 32 r. śm.
oraz zmarli z rodzin Korwel,
Janiszewskich, Siemienieckich,
Rozenberg i Czarnowskich
17⁰⁰ † Cecylia Krefta (3 greg.)
18⁰⁰ †† Rodzice Marianna i Jerzy
Kowalczykowie oraz Andrzej
i Piotr
19⁰⁰ † Tadeusz Kaczorowski

15 luty – Czwartek

- 07⁰⁰ † Jadwiga Marcinkowska
z 26 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Cecylia Krefta (4 greg.)
08⁰⁰ †† Rodzice, siostra, szwagier
oraz zmarli z rodzin Chołków
i Cierockich
18⁰⁰ O zdrowie dla Jana i Anny
Wesołowskich

16 luty – Piątek

- 07⁰⁰ † Cecylia Krefta (5 greg.)
08⁰⁰ †† Krystyna i Edmund Ortmann,
rodzice z obojga stron
oraz Stanisław
18⁰⁰ Dzięczynna z okazji imienin
Danuty z prośbą o bł. Boże,
zdrowie i wszelkie łaski
na dalsze lata
18⁰⁰ O bł. Boże dla Ks. Wiesława,
Ks. Zbigniewa, Ks. Łukasza,
Ks. Dawida potrzebne łaski
i dary, opiekę ich patronów,
umocnienie w spełnionym
posłannictwie, zdrowie i siły
oraz natchnienie Ducha Świętego

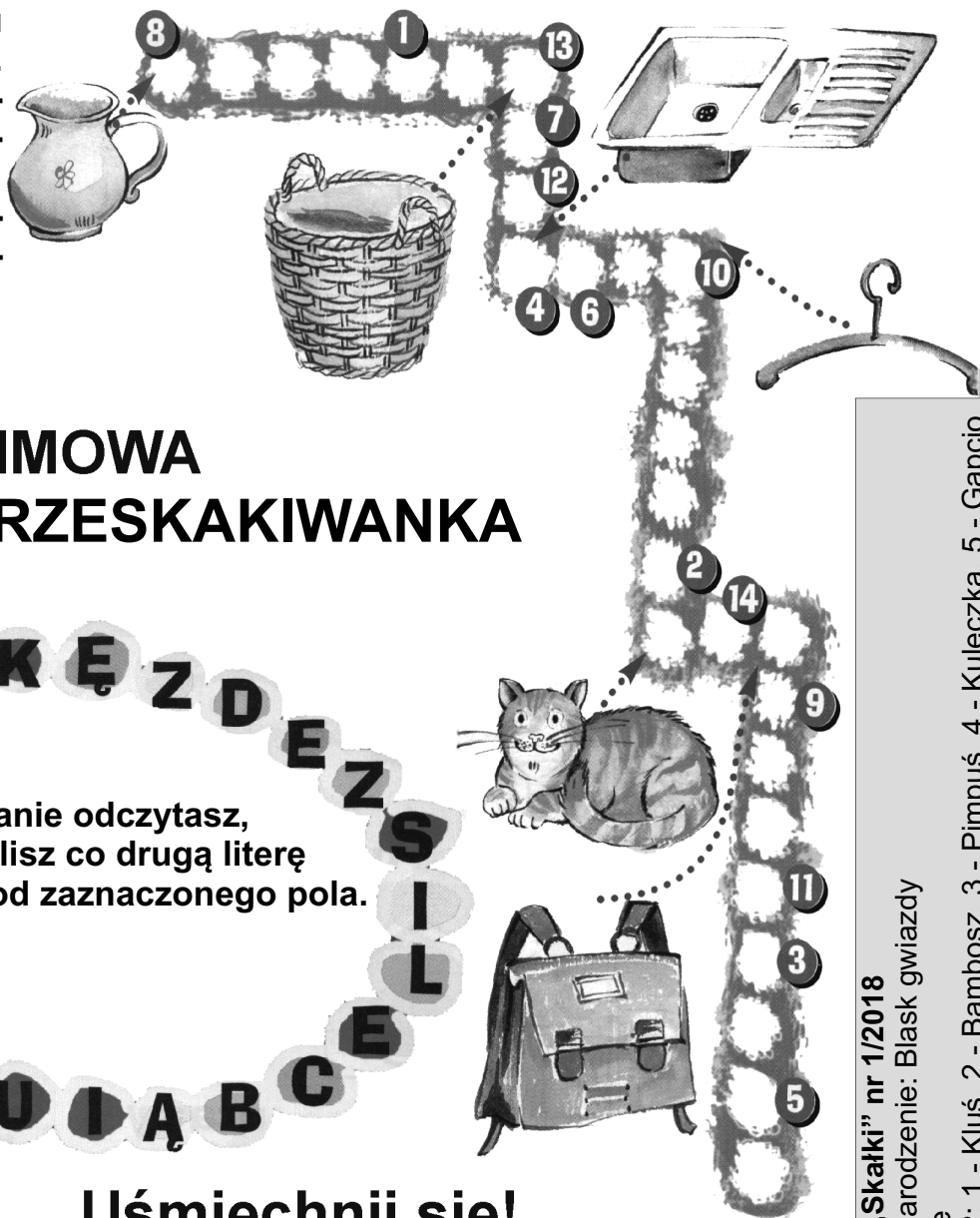
17 luty – Sobota

- 07⁰⁰ † Romana Tyl – int. z pogrzebu
07³⁰ GODZINKI
08⁰⁰ †† Rodzice Zofia i Alfons
Skibrowscy oraz Stanisław
i Leon Czecholińscy
08⁰⁰ † Cecylia Krefta

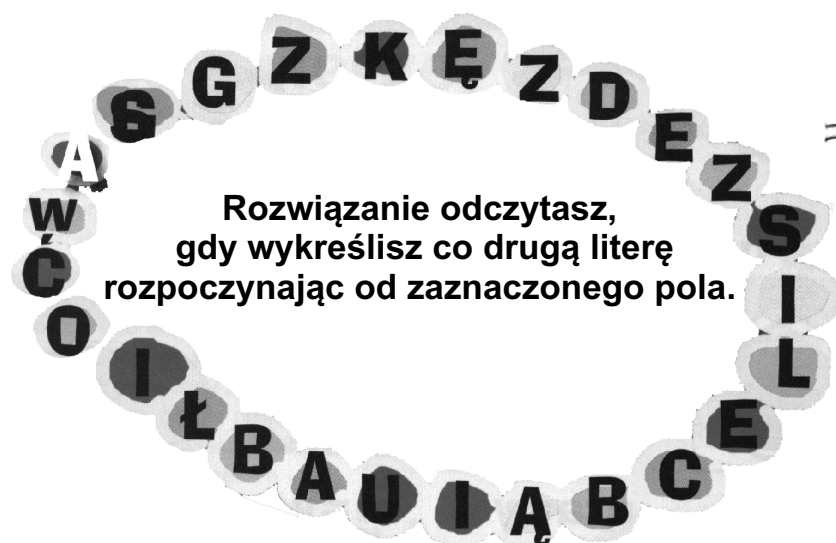
KAMYCZEK

Zadanie 1 CIĄGÓWKA OBRAZKOWA

Wpisz do diagramu
odgadnięte wyrazy.
Ostatnia litera wy-
razu jest też pierw-
szą następnego.
Rozwiązanie utwo-
rzą litery w ponu-
merowanych polach.

Zadanie 2 ZIMOWA PRZESKAKIWANKA

Rozwiązanie odczytasz,
gdy wykreślisz co drugą literę
rozpoczynając od zaznaczonego pola.

Uśmiechnij się!

- Dostałem wczoraj list pocztą lotniczą!
- Kłamiesz! Widziałem jak wczoraj listonosz wrzucał list do twojej skrzynki.
On przyjechał na rowerze!

Na chodniku przed przejściem dla pieszych płacze dziewczynka.
Podchodzi do niej staruszka.

- Dlaczego płaczesz dziewczynko?
- Bo się spóźnię do szkoły!
- Więc przejdź na drugą stronę jezdni – bo nic nie jedzie.
- Ale mama mówiła mi, żebym przeszła dopiero wtedy, gdy przejedzie samochód!

Rozwiązania Kamyczka ze „Skałki” nr 1/2018

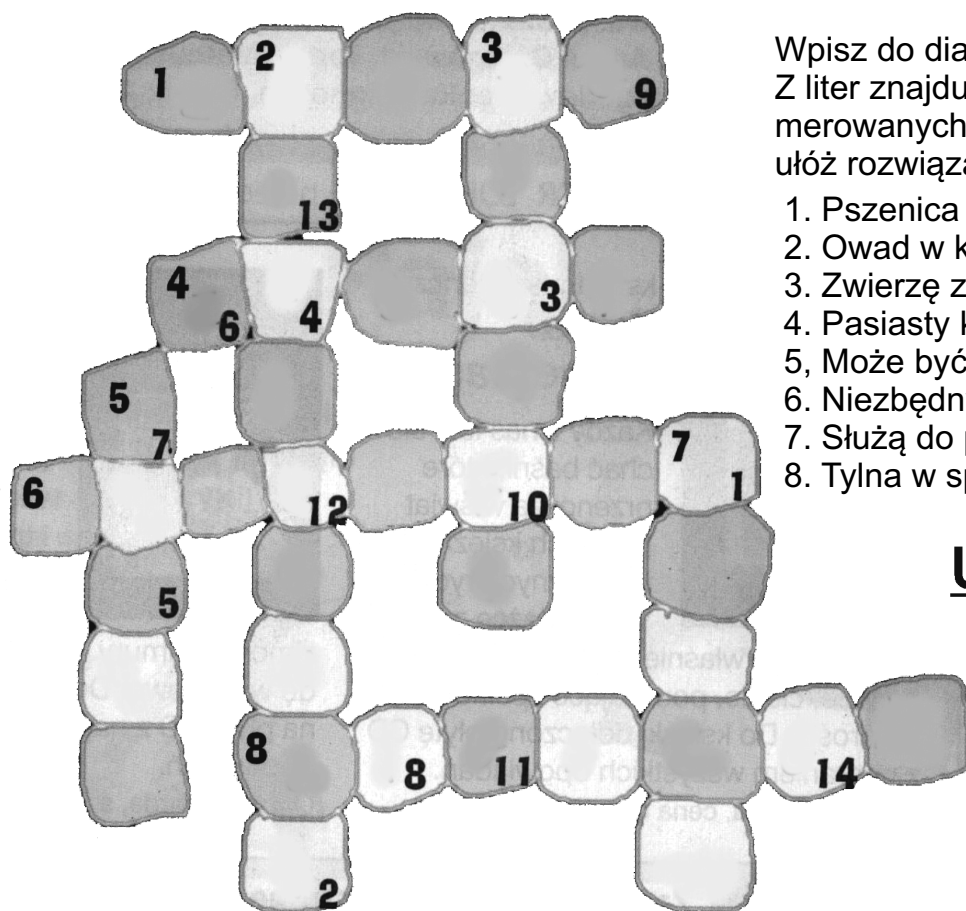
Zad. 1. Krzyżówka na Boże Narodzenie: Blask gwiazdy

Zad. 2. Rebus: Młodziankowie

Zad. 3. Który jest największy?: 1 - Kluś, 2 - Bambos, 3 - Pimpus, 4 - Kuleczka, 5 - Gapcio

Zad. 4. Krzyżówka: Czystość

Zadanie 3 KRZYŻÓWKA OBRAZKOWA

Wpisz do diagramu odgadnięte wyrazy. Z liter znajdujących się w polach ponumerowanych w dolnym prawym rogu ułóż rozwiązanie

1. Pszenica lub żyto.
2. Owad w kropki.
3. Zwierzę z długą szyją.
4. Pasiasty koń.
5. Może być nocna.
6. Niezbędny w radiu.
7. Służą do przenoszenia chorych.
8. Tylina w spodniach.

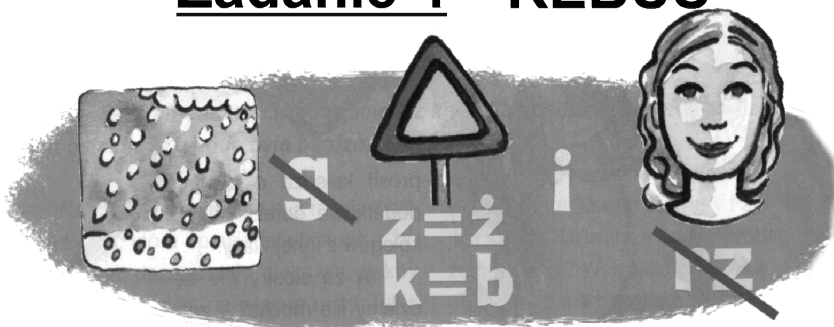
Uśmiechnij się!

- Kysiu – pyta nauczycielka – matematyki
- Jak podzieliłabyś cztery ziemniaki między pięciu harcerzy?
- Zrobiłabym sałatkę ziemniaczaną!

Nagrody będą losowane i wręczone po Mszy Świętej o godz. 11.00 w ostatnią niedzielę miesiąca.

Odpowiedzi na pytania konkursowe należy przekazywać ks. Dawidowi Szabowskiemu, siostrze Jankancie, lub wrzucić do skrzynki pocztowej znajdującej się przy drzwiach wejściowych plebanii.

Zadanie 4 REBUS

KUPON KONKURSOWY NR 02/2018

Miejsce do wklejenia NAKLEJKI KONKURSOWEJ

Imię Nazwisko

Adres

ZADANIE I.....

ZADANIE II.....

ZADANIE III.....

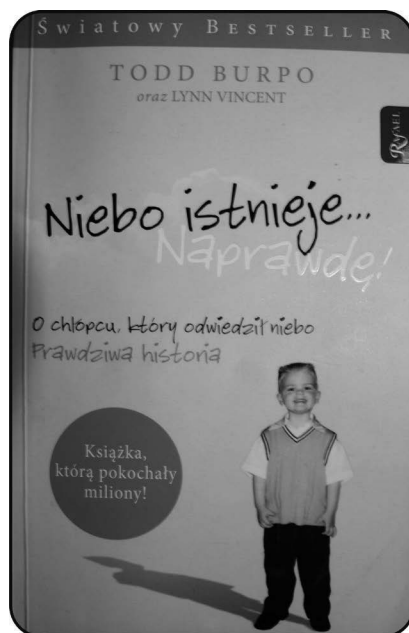
ZADANIE IV.....

NIEBO ISTNIEJE... NAPRAWDĘ!

Cierpienie dzieci jest wielkim ciosem dla każdego rodzica. Kiedy czteroletni Colton Burpo cudem wyzdrowiał po nagłej operacji, jego rodzina nie posiadała się z radości. Nikt się jednak spodziewał usłyszeć z jego ust historii o podróży do nieba i z powrotem.

Kilka miesięcy po powrocie do domu Colton powiedział rodzicom, że Jezus wziął go na kolana i powiedział do anioła, aby zabrał go... do nieba. Tak rozpoczęła się niezwyczajna przygoda czterolatka.

Z rozbijającą niewinnością i typową dla dziecka prostolinijnością Colton opowiadał o spotkaniach z członkami rodziny, którzy już dawno odeszli z tego świata. Opisywał Jezusa i anioły, twierdził,

że Bóg jest „bardzo, bardzo duży” i naprawdę nas kocha.

Historia ta – opowiedziana przez ojca przywołującego proste słowa własnego syna – ukazuje miejsce, które czeka na nas wszystkich, gdzie, jak mówi Colton, „nikt nie jest stary i nikt nie nosi okularów”. „Niebo istnieje... Naprawdę!” może na zawsze zmienić sposób, w jaki myślisz o wieczności, pozwalając ci przyjąć perspektywę dziecka i uwierzyć jak ono.

W kwietniu bieżącego roku do kin wchodzi ekranizacja tej książki. przygotował: **ks. Łukasz Grelewicz**

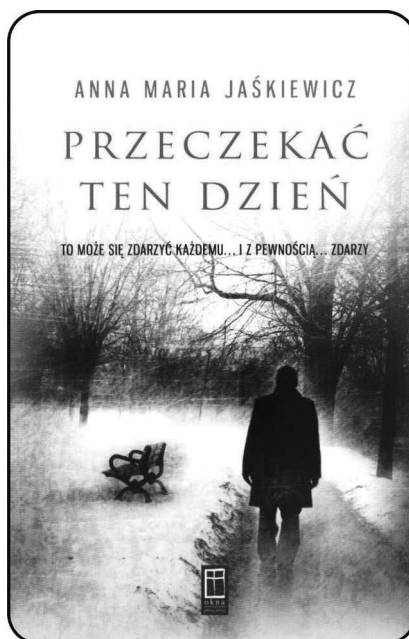
Autor: **Todd Burpo**

Wydawnictwo: **Rafael**

PRZECZKAĆ TEN DZIEŃ

«„Nie wiem kiedy zasnąłem. Pamiętam tylko przerażającą ciemność napierającą ze wszystkich stron...” Od przywołania snu, a raczej sennego kosmaru rozpoczyna się ta historia rozpisana zaledwie na kilka dni. Niby zwyczajnych, a jednak nabrzmiałych od zdarzeń, przed którymi nie sposób uciec ani się ukryć...

Oto pewnego dnia człowiek, w którego życiu czytelnik uczestniczy, znajduje w swym kalendarzu wpis zmieniający wszystko. Dosłownie: wszystko. Dzieje się tak, choć notatka, której ów mężczyzna nie jest autorem, może okazać się tylko żartem. Zresztą kiepskim. Niemniej nasz bohater świadom jest jednego: „akurat te statystyki

nie kłamią, na jednego człowieka przypada zawsze jedna śmierć”. Rzecz jasna wciąż chyba odległa...?»

Są to słowa, którymi sama autorka chce zareklamować swoją książkę. Anna Maria Jaśkiewicz jest bardzo młodą (20 lat życia) i utalentowaną pisarką. „Przeczekaj ten dzień” jest jej debiutem.

Mimo bardzo młodego wieku stworzyła niezwykle wciągającą powieść zakrawającą o kryminał. Serdecznie zachęcam do lektury.

przygotował: **ks. Łukasz Grelewicz**

Wydawnictwo: **Promic**

Autor: **Anna Maria Jaśkiewicz**

ŻYCZENIA DLA SIOSTRY JANKANTY I PANI IZY

Szczęśliwi, których moc jest w Tobie [Panie], którzy zachowują ufność w swym sercu. (Ps 84,6) Drogim Siostrze Jankancie i Pani Izcie z okazji Światowego Dnia Życia Konsekrowanego życzymy, by moc Chrystusa Pana przepełniała Wasze serca i umacniała ufność w Nim pokładaną.

Red. „Skałki”

PIĘKNE MYŚLI:

Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć, która „wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma” – tej miłości, która “nigdy nie ustaje”

(1 Ko 13,7-8) św. Jan Paweł II

NATRĘTNE MYŚLI NA MODLITWIE

Gdy tylko rozpoczynam się modlić w ciszy, zaraz zalewa mnie rzeka rozmaitych myśli. Uprzytamnam sobie, ile rzeczy mam jeszcze do zrobienia, a jedna wydaje się być pilniejsza od drugiej. Widzę w wyobraźni pewne osoby, których widok wywołuje we mnie rozmaite nastroje. Nagle zaczynam myśleć: „Jak on (ona) mógł mi coś takiego powiedzieć!” Narasta we mnie oburzenie, niepokój, poczucie niesprawiedliwości, krzywdy, upokorzenia itd... Usiłując jednak się modlić, walczę z tymi myślami z całą determinacją, lecz bezskutecznie, ponieważ narzucają się tym natrętniej. Czuję niechęć do modlitwy z powodu tej wyczerpującej i nieskutecznej walki...

Iluz z nas widzi siebie – przynajmniej w jakimś stopniu – w powyżej przedstawionym doświadczeniu! U niektórych ludzi miewa ono jeszcze inną postać: „Zupełnie wbrew mojej woli w mojej wyobraźni przesuwają się straszliwie nieczyste i absurdałne sceny. Im bardziej je odganiam, tym bardziej nacierają. Tracę pokój, ponieważ zapewne bardzo obrażam Boga taką „modlitwą...”.

Kłopoty z rozproszeniami i natrętnymi myślami ma każdy modlący się człowiek. Niekiedy wyobrażamy sobie, że św. Jan od Krzyża czy św. Teresa z Avila ulepiani byli z innej gliny. Tymczasem oni również byli grzesznikami, zanim łaska Boża i trud oczyszczenia wewnętrznego nie doprowadziły ich do mistycznego zjednoczenia z Miłością. Właśnie, dlatego, że przeżyli burzę rozmaitych rozprośnień, mogą być dla nas przewodnikami w szukaniu ciszy i pokoju serca, w których przemawia Bóg. Zauważmy, że człowiek rozproszony nie potrafi słuchać innych. Nie jest w stanie skupić uwagi na tym, co drugi chce powiedzieć. Świadczy to o tym, że człowiek taki nie potrafi przede wszystkim słuchać samego siebie, nie umie wsłuchiwać się w głos własnego wnętrza. Tymczasem, nasze wnętrze ma bardzo wiele do powiedzenia! Wydawałoby się, że wystarczy jedynie zanurzyć się w ciszę i zacząć się modlić, a oto pojawiają się natrętne myśli i przeróżne rozproszenia. Lecz jeżeli na modlitwie nie podejmujemy walki z nimi, to całe życie zacznie się rozpraszać.

Walka „wprost” z rozproszeniami w czasie modlitwy przypomina zawracanie wody kijem. Zamiast niecierpliwić się i męczyć bezskutecznym ich powstrzymywaniem pozwólmy raczej na to, aby cały ten potok niepokładanych myśli, skojarzeń i emocji mógł nieskrępowanie wypłynąć. Starajmy się jedynie spokojnie wysłuchiwać i pokornie po-

wierzać Panu wszystko to, co przez nas przepływa. Nie bądźmy perfekcjonistami, którzy usiłują na modlitwie pokazać się z najlepszej strony. W modlitwie staję przed Bogiem taki, jakim jestem; jeśli pełen jestem przeróżnych rozprośnień, to trudno, takim właśnie aktualnie jestem. Słuchajmy jedynie tego toku myśli i spokojnie powierzajmy Panu wszystko to, co za nimi się kryje: niepokoje i lęki, radości i nadzieje, zmęczenie i zniecierpliwienie, agresję i gniew itd...

Czas płynięcia tej „rzeki” jest czasem spojrzenia kochającego Boga. Możemy zwrócić się do Boga w następujący sposób: Panie, ty widzisz bezsens moich myśli i moją bezradność w walce z nimi. Ty, który przenikasz serca i umysły, spójrz na moje wnętrze, które należy tylko do Ciebie!

I bądźmy spokojni: w gąszczu najbardziej bzdurnych i upokarzających myśli czy obrazów, Pan doskonale potrafi odczytać właściwe przesłanie, co nas cieszy, gnębi, boli, niepokoi... Podobnie, jak najlepsza matka i ojciec, na naszych duchowych zranieniach Bóg składa swój uzdrawiający pocałunek łaski.

Problem tkwi w tym, że jednak dajemy się wciągnąć przez jakąś nieuporządkowaną myśl i ponieść przez nią gdzieś daleko... Gdy zdamy już sobie z tego sprawę, cierpliwie powróćmy do postawy powierzania. W ten sposób nurt rozprośnień będzie się stawał mniej porwisty i mniej obfity. Jeśli wytrwamy w tej postawie słuchania i ufego powierzania, w końcu zacznie mówić wnętrze serca.

Powoli zaczniemy się wsłuchiwać w głos sanktuarium naszego bytu, gdzie przemawia Bóg Miłości. Po okresie mętnej wody rozprośnień powoli zaczną płynąć czyste wody prawdy. Modlitwa nie jest, bowiem relacją z kimś na zewnątrz mnie, lecz spotkaniem z Bogiem, któremu pozwoliłem zamieszkać wewnątrz mej istoty. Uświadomienie sobie tej prawdy było największym odkryciem św. Augustyna: „Ty byłeś wewnątrz mnie, podczas gdy ja byłem na zewnątrz mnie samego i szukałem Cię poza mną. W mojej brzydocie rzucałem się na wdzięk Twoich stworzeń; Ty byłeś ze mną, lecz ja nie byłem z Tobą”.

Modlitwa więc prowadzi do spotkania z Bogiem w moim własnym sercu, do którego wchodzę razem z Nim, odkrywając prawdę o tym, kim jestem. Uczy mnie tej prawdy Jego niezmierzona miłość do mnie. „Drogie dzieci, pozostańcie wraz z Jezusem w ciszy waszych serc, aby mógł was przeobrazić swą miłością – zachęca nas Matka Boża w Medjugorje.

Przez spokojne składanie rozproszeń u stóp Pana wzrastamy w umiejętności słuchania Jego głosu. Lecz zdolność tę nabywamy tylko przez trud podjęcia codziennej modlitwy.

Modlitwa jest rzeczą najprostszą w świecie, ale dochodzi się do niej wyłącznie przez osobiste doświadczenie. Trzeba nam też pamiętać, że mamy wroga modlitwy – Kusiciela, który nieustannie usiłuje nas zniechęcić do podjęcia trudu otwierania się na miłość na drodze modlitwy. Szatan chętnie miesza się w mgłę naszych rozproszeń, usiłując nam udowodnić, że nie jesteśmy zdolni do modlitwy, do spotkania z Bogiem Żywym. „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie – upomina nas św. Piotr – nieprzyjaciel wasz, diabeł, krąży jak lew ryczący, szukając, kogo pożreć. Przecistawiajcie się jemu mocą waszej wiary” (1 P 5,8-9a).

W walce z pokusami nasza wiara rośnie i doskonalą się ku naszej chwale, dlatego to my, a nie szatan, okazujemy się prawdziwymi zwycięzcami. Jednocześnie Kusiciel za wszelką cenę usiłuje zakryć przed nami radość modlitwy. Modlitwa jest bowiem niewyczerpalnym źródłem radości duchowej, nawet, jeśli towarzyszy jej trud oczyszczenia wewnętrznego.

Cierpliwe zaskłuchanie na modlitwie wprowadza nas w końcu na drogę całkowitego powierzenia siebie Ojcu Niebieskiemu. Słuchając całym sobą

Modlitwa do świętego Stanisława Kostki o dobrą śmierć

Wysłuchaj, Panie, prośby nasze, które za przyczyną świętego Stanisława zanosimy: użyż łaski szczęśliwego przejścia do wieczności i radosnego spotkania z Tobą. Wzmocnij w nas wiarę, że po zmartwychwstaniu żyć będziemy w chwale wśród świętych i wybranych Twoich. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Modlitwa do świętego Stanisława Kostki o wierność Bogu

Wszechmogący Boże, który przedziwnym zrządzeniem wybrałeś świętego Stanisława Kostkę i uzdolniłeś go do wierności Tobie, wejrzyj na naszą słabość i niestałość. Spraw łaskawie, abyśmy, dzięki wstawiennictwu i opiece świętego Stanisława, do końca naszego życia w wierności Tobie wytrwali. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

przyjmujemy dar Jego Osoby. Odkrywamy coraz bardziej, że stajemy wobec niezmierzonej Dobroci, Czułości, Miłosierdzia, Usprawiedliwienia, Moc. Niezaspokojone pragnienie miłości jest pierwszą przyczyną poczucia zagrożenia, z którego usiłujemy się wyzwolić poprzez posiadanie, zawłaszczanie sobie osób i przedmiotów (na zasadzie kompensacji).

Modlitwa leczy nas z tych duchowych porażeń! Zanurza nas bowiem w pewność miłości ze strony mojego Stworzyciela, Pana i Ojca. Poprzez doświadczenie daru Jego obecności sam zaczynam się otwierać i darować innym na drodze miłości. Modlitwa uczy mnie postawy dawania i ofiary, ponieważ z racji mych duchowych zranień trwałem w procesie zagarniania. Codzienne stawanie w obecności Pana doprowadzi nas w ostateczności do najwspanialszego na ziemi odkrycia, że jesteśmy ukochanymi dziećmi Ojca Przedwiecznego. Modlitwa stanie się wówczas czymś dużo więcej, niż tylko relacjonowaniem Bogu wydarzeń. Stanie się codziennym chlebem i słodyczą. „Dlatego też, kochane dzieci, módlcie się, módlcie się, módlcie się – aż całe życie stanie się modlitwą” (orędzie Maryi, 25.08.98).

ks. Andrzej Trojanowski TChr

ZACZERPNIĘTE Z PISMA ŚWIĘTEGO

Niegdyś byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości. Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie co jest miłe Panu. (Ef 5, 8-10)

Spójrz łaskawie, o Jezu, tam, tam gdzie przychodzimy, nowi Symeonowie, aby zapalić świecę swego życia od Twojej dziecięcej ofiary. I gdy Twój płomień zamienia się w tyle języków ognistych, oto Ty jeden pomnażasz się wśród nas, tysięcy.

Przechodzisz pośród pokornych i pocieszasz nasz grzeszny rodzaj. Dlatego przychodzimy i każdy na klęczkach odbiera swój płomień: Ad revelationem gentium.* Nasze życie na wzór świec jest pokornym symbolem.

(T. Merton) *Aby rozjaśnić pogan

Modlitwa do świętego Stanisława Kostki o prawdziwą miłość

Boże, który jesteś miłością i obficie nas nią obdarzasz, wysłuchaj łaskawie prośb naszych i spraw, byśmy za przykładem świętego Stanisława codziennie świadcząc o Tobie życie nasze miłością Boga i bliźniego wypełniali. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

POLSCY BŁOGOSŁAWIENI – BŁ. WŁADYSŁAW Z GIELNIOWA

Dokładnej daty narodzin błogosławionego Władysława z Gielniowa nie znamy. Przyszedł na świat w latach 1440-1445 w Gielniowie koło Opoczna, w średnio zamożnej rodzinie mieszczańskiej. Na Chrzcie św. nadano mu imiona Marcin Jan. W Gielniowie uczęszczał do szkoły parafialnej, w której zdobył podstawową wiedzę w zakresie czytania, pisania, prowadzenia rachunków, katechizmu, śpiewu liturgicznego i ministrantury. Po jej ukończeniu Marcin udał się do Krakowa i tam kontynuował naukę. W kwietniu 1462 r. został przyjęty w poczet studentów Akademii Krakowskiej. Nie zagrzał jednak długo miejsca w tej uczelni. W tym samym bowiem roku w sierpniu wstąpił do Zakonu Bernardynów, których do Krakowa zaledwie 9 lat wcześniej sprowadził św. Jan Kapistran. Marcin Jan przyjął zakonne imię Władysław. W zakonie odbył studia filozoficzno-teologiczne. Nie wiadomo gdzie Władysław spędził pierwsze lata po święceniach kapłańskich, ani jakie pełnił urzędy. Pewniejsze dane z jego zajęć w zakonie datują się od roku 1486.

W latach 1486-1487 Władysław przebywał w Krakowie pełniąc funkcję egzaminatora w sprawie łask i cudów otrzymanych za przyczyną św. Szymona z Lipnicy (zmarłego w Krakowie w 1482 roku). Z pewnością ojciec Władysław należał do wybitnych osób swojego zakonu, skoro dwukrotnie powierzono mu urząd wikariusza prowincji i prowincjała. Miało to miejsce w latach 1487-1490 i 1496-1499. Jako prowincjał sprawował pieczę nad 22 domami Bernardynów i rozszerzył prowincję o dwa nowe klasztory w Skępem i Połocku (obecnie Białoruś). Odbywał co roku kapituły prowincji, wizytował domy braci i sióstr, troszczył się o ich formację duchową. Władysław był współautorem konstytucji, które przez pewien czas były dla prowincji obowiązującym kodeksem prawnym. Uczestniczył też w kapitułach generalnych w Urbino – 1490 r. i w Mediolanie – 1498 r. Życie ojca Władysława przepełnione było modlitwą i duchem pokuty. Miał szczególne nabożeństwo do Męki Pańskiej, Imienia Jezus i Najświętszej Maryi Panny. Dla siebie był bardzo wymagający, ćwicząc swoje ciało postami i biczowaniami. Sypiał niewiele godzin na lichym sienniku, bez poduszki, przykryty tylko swoim habitem. Chodził zawsze boso, nawet w srogie zimy.

Na modlitwę poświęcał wiele godzin. Miał dar łez i ekstaz. Surowy i bardzo wymagający dla siebie, był dla swoich podwładnych prawdziwym ojcem. Szczególnie troszczył się o zakonników starszych, sprawowanych i chorych. Takiej też troski wymagał od

przełożonych klasztorów. Wprzód mieli dbać o potrzeby współbraci, a dopiero potem o swoje. Gdzie jednak prowincjał widział nadużycia i świadome rozluźnienie reguł, był nieubłagany i stanowczy.

Ojciec Władysław zasłynął jako płomienny kaznodzieja, głosiciel Słowa Bożego. Kazania Bernardyna urzekały mądrością i głębią myśli teologicznych. Były jednocześnie łatwe w odbiorze. Dlatego też trafiały do wiernych różnych stanów. Słuchacze jego kazań byli świadkami, jak kaznodzieja owładnięty przeżyciami mistycznymi unosił się nad amboną. Władysław z Gielniowa był jednym z pierwszych duchownych, który wprowadził do Kościoła język polski. Po polsku głosił kazania i pisał teksty poetyckie.

Tradycja przypisuje mu autorstwo wielu pobożnych pieśni. Służyły one pogłębianiu życia duchowego wiernych, ukochaniu tajemnic Bożych, zwłaszcza osoby Jezusa Chrystusa i Matki Bożej. O. Władysław przetłumaczył z łaciny na język polski Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP i o św. Annie. Pod koniec życia w roku 1504 ten zasłużony zakonnik został gwardianem przy kościele św. Anny w Warszawie. W Wielki Piątek 1505 r. podczas kazania Bernardyn przeżył ekstazę, unosząc się ponad ambonę, na oczach tłumu wypełniającego świątynię i zaczął wołać: „Jezu, Jezu”.

W kilka tygodni po tym wydarzeniu w dniu 4 maja Władysław z Gielniowa oddał ducha Panu. Zaraz po śmierci oddawano mu cześć należną świętym. W 1627 r. rozpoczęto proces informacyjny według nowych rozporządzeń, jakie wydał papież Urban VIII. Urban VIII podpisał też akta tego procesu przesłane do Rzymu. Na skutek prowadzonych wojen długo czekano na beatyfikację Władysława z Gielniowa. Dopiero 11 lutego 1750 roku papież Benedykt XIV wydał akt beatyfikacji, a właściwe uroczystości przygotowano dopiero w roku 1753, łącząc je z 300 rocznicą przybycia Bernardynów do Polski.

Klemens XIII ogłosił błogosławionego Władysława z Gielniowa patronem Królestwa Polskiego i Litwy, a papież Jan XXIII w 1962 r. ogłosił go głównym patronem Warszawy. Po soborowej reformie kalendarza liturgicznego główną patronką Warszawy jest Matka Boża Łaskawa, a błogosławiony Władysław patronem drugorzędnym. ***Wspomnienie błogosławionego Władysława z Gielniowa przypada na dzień 25 września.***

opr. J.W.

**„INSTAURARE OMNIA IN CHRISTO”
– JESTEŚMY NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM!**

*Temat i tekst do medytacji na luty AD 2018:
„Modlitwa darem i miejscem objawienia się Ducha Świętego”*

Z NAUCZANIA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II:

«Duch Święty, daje o sobie znać – w swej najprostszej i najpowszechniejszej zarazem postaci – w modlitwie. Piękna i zbawienna jest myśl, że gdziekolwiek ktoś modli się na świecie, tam jest Duch Święty, ożywcze tchnienie modlitwy. Piękna i zbawienna jest myśl, że jak szeroko rozprzestrzenia się modlitwa na całym okręgu Ziemi, w przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, tak rozległa jest obecność i działanie Ducha Świętego, który „tchnie” modlitwę w serce człowieka w całej niezmierniezonej gamie różnych sytuacji i warunków, raz sprzyjających, raz przeciwnych życiu duchowemu i religijnemu.

Wiele razy pod działaniem Ducha Świętego modlitwa płynie z serca człowieka pomimo zakazów i prześladowań, a nawet wbrew oficjalnym oświadczeniom o areligijnym czy wręcz ateistycznym charakterze życia publicznego. Modlitwa pozostaje zawsze głosem wszystkich, którzy pozornie nie mają głosu, a w głosie tym rozlega się zawsze owo „donośne wołanie” Chrystusa, o którym mówi List do Hebrajczyków (por. Hbr 5,7).

Modlitwa jest też objawieniem owej głębi, jaka właściwa jest sercu człowieka: głębi, która jest od Boga i tylko Bóg może ją wypełnić właśnie Duchem Świętym. Czytamy u św. Łukasza: „Jeżeli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec

z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą!” (Łk 11,13). Duch Święty jest darem, który przychodzi do serca ludzkiego wraz z modlitwą. W modlitwie objawia się On przede wszystkim

jako Dar, „przychodzi bowiem z pomocą naszej słabości”.

Św. Paweł rozwija wspaniałe tę myśl w Liście do Rzymian, kiedy pisze: „Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami” (Rz 8, 26). Tak więc Duch Święty nie tylko sprawia, że się modlimy, ale prowadzi nas wewnętrznie na modlitwie, uzupełniając naszą nieumiejętność modlenia się.

Jest On obecny w naszej modlitwie i nadaje ludzkiej czynności modlenia się Boski wymiar. W ten sposób „Ten, który przeni-

ka serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą” (Rz 8, 27). Modlitwa staje się za sprawą Ducha Świętego coraz dojrzalszym wyrazem nowego człowieka, który przez nią uczestniczy w życiu Boga.

Naszej trudnej epoki szczególnie potrzebna jest modlitwa. Jeśli na przestrzeni dziejów – w przeszłości i teraz – wielu ludzi, mężczyzn i kobiet, dawało świadectwo ważności modlitwy, poświęcając się na chwałę Boga i oddając życiu modlitwy przede wszystkim w klasztorach, z wielkim pożytkiem dla Kościoła, to w ostatnich latach zwiększyła się również liczba osób, które w obrębie rosnących ciągle ruchów i grup, na miejscu naczelnym stawiają modlitwę i w niej szukają odnowy życia duchowego.

Jest to objaw znamieny i pocieszający, gdyż doświadczenie takie wpływa skutecznie na ożywienie modlitwy wśród wiernych, co dopomaga im lepiej dostrzegać w Duchu Świętym – Tego, który budzi w sercu głębokie pragnienie świętości.

(Encyklika „Dominum et Vivificantem”:

O Duchu Świętym w życiu Kościoła i świata” 18.05. AD 1986, 64-65)

STULECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI: WKŁAD LUDZI KOŚCIOŁA – Szkice wybrane.

W KRĘGU POWSTANIA STYCZNIOWEGO:

Współtwórca niepodległej Polski, Marszałek Józef Piłsudski uważał Powstanie Styczniowe za najwznioślejszy akt Narodu dawnej Rzeczypospolitej w odzyskanie niepodległości po jej ostatecznej utracie w roku 1795. W tym akcie niezwykle heroizmu udział mieli ludzie Kościoła Katolickiego w tym księża i zakonnicy.

Zacząć należy od metropolii-

ty warszawskiego, przyjaciela Juliusza Słowackiego, dzisiaj już kanonizowanego, Św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego (1822-1895), który wprawdzie nie był zwolennikiem wybuchu Powstania, ale nie potępił go, nakazał otoczyć powstańców troską duszpasterską a na koniec wystosował dramatyczny apel do cara, aby przywrócił Polsce niepodległość, co sprawiło, że długie lata spędził na zesłaniu syberyjskim.

Świętość osiągnęli również

dwaj czynni powstańcy styczniowi: Adam Chmielowski (1845-1916), wielki malarz polski, znany dzisiaj jako Brat Albert, założyciel dwóch zgromadzeń zakonnych (jego Rok niedawno obchodziliśmy) oraz Św. Rafał (w zakonie ojciec Józef) Kalinowski, karmelita Bosy (1835-1907), wieloletni przeor klasztorów karmelitańskich w Czernej i Wadowicach.

Ogółem w Powstaniu wzięło czynny udział ok 200 księży katolickich, zarówno diecezjalnych, jak i zakonnych. Pełnili oni przeważnie funkcję kapelanów. Niektórzy, jak ks. Antoni Mackiewicz, czy ks. generał Stanisław Brzóska, naczelnicy Kapelan Powstania dowodzili dużymi oddziałami. Swoje zaangażowanie w Powstaniu większość z nich okupiła wielką ofiarą męczeńską. Trzydziestu z nich zostało rozstrzelanych

należy kapucyna, ojca Agrypina Konarskiego (powieszony w cytadeli warszawskiej 12 czerwca 1863 roku), księdza Antoniego Mackiewicza (powieszony na rynku w Kownie w grudniu 1863 r.) oraz naczelnego kapelana Powstania, księdza generała Stanisława Brzóska, który bronił się aż do roku 1865 (powieszony na rynku w Sokołowie Podlaskim 23 maja 1865 roku). 29 maja 2008 roku na tymże samym rynku, w 143 rocznicę swej śmierci męczeńskiej, a w 145 rocznicę Powstania, ks. gen. Stanisław Brzóska został pośmiertnie odznaczony orderem Orła Białego przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego. Na koniec niniejszego szkicu wspomnę jeszcze, iż przy śmierci ojca Agrypina Konarskiego był obecny (jako kapelan więzienny) jego spowiednik i współbrat zakonny, o. Honorat Koźmiński, dzisiaj Błogosławiony

Ks. Antoni Mackiewicz w bitwie pod Węgrowem 3 lutego 1863

Kościół Katolicki, współtwórca ruchu trzeźwościowego na ziemiach polskich i założyciel wielu zgromadzeń zakonnych, zwłaszcza żeńskich (tzw. skrytki), które to swoją działalnością umacniały wiarę

i ducha moralnego Narodu.

„Kącik” pod red.
i w opracowaniu A. Kakareko

WAŻNIEJSZE INFORMACJE DOTYCZĄCE NASZEJ PARAFII

Msze święte w niedziele i święta

KOŚCIÓŁ:

6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰, 11⁰⁰ – dzieci;
12³⁰, 18⁰⁰

KAPLICA:

10³⁰ – młodzież
12⁰⁰ – przedszkolaki

Msze święte w święta zniesione

7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 17⁰⁰, 18⁰⁰

Msze święte w dni powszednie

7⁰⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰

Msze święte w pierwsze piątki miesiąca

7⁰⁰, 8⁰⁰, 17⁰⁰ – dzieci; 18⁰⁰

Biuro parafialne: tel. 58 341 86 64

biuro.parafialne1@op.pl

czynne w poniedziałki, środy i piątki godz. 17⁰⁰ – 19⁰⁰
wtorki i czwartki godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰

Chrzty św. o godz. 12³⁰ w kościele w I i III niedzielę miesiąca

Pogrzeby i wezwania do chorych o każdej porze dnia

Poradnictwo rodzinne kontakt w biurze parafialnym

► GRUPY APOSTOLSKIE

AKCJA KATOLICKA

Poniedziałek, po nabożeństwie wieczornym, godz. 19⁰⁰ – Klub Parafialny „Fides”, prowadzi ks. Proboszcz

ŻYWI RÓŻANIEC

Pierwsza niedziela miesiąca, g. 17⁰⁰, kościół, prowadzi ks. Proboszcz
modlitwa w intencji Kościoła

KRĘGI DOMOWEGO KOŚCIOŁA

Spotkania w terminach uzgodnionych przez małżeństwa z ks. opiekunem (ks. Łukasz Grelewicz, ks. Dawid Szabowski)

SZAFARZE NADZWYCZAJNI KOMUNII ŚWIĘTEJ

odwiedzają chorych z Komunią św. w niedziele, prowadzi ks. Proboszcz
Zgłoszenia chorych w biurze parafialnym.

APOSTOLAT MARYJNY

27 dzień każdego miesiąca, g. 16⁰⁰ prowadzi ks. Dawid Szabowski – zgłębianie życia Matki Bożej w odniesieniu do naszego życia

KOŚCIELNA SŁUŻBA MEŻ- CZYŃ „SEMPER FIDELIS”

Ostatni wtorek miesiąca, godz. 19⁰⁰ w klubie Fides, prowadzi ks. Proboszcz

WSPÓLNOTA MODLITEWNA „MORIA”

Piątek, godz. 19⁰⁰ – kaplica prowadzi ks. Łukasz Grelewicz

KRĄG BIBLIJNY

Czwartek, godz. 19⁰⁰ – Dom Parafialny: Klub „Fides”, prowadzi ks. Łukasz Grelewicz

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

Pierwsza środa miesiąca, g. 19⁰⁰, sala pod kaplicą w Domu Parafialnym
pomoc najbardziej potrzebującym w parafii
prowadzi ks. Proboszcz

DIAKONIA MUZYCZNA

Czwartek, godz. 19⁰⁰, kaplica
opieka duszpasterska
ks. Dawid Szabowski

LITURGICZNA SŁUŻBA OLTARZA

Sobota, g. 09⁰⁰ – kandydaci
lektorzy, ministranci,
prowadzi ks. Dawid Szabowski

SCHOLA „GLORIA”

Sobota, godz. 11⁰⁰, salka św. Andrzeja, prowadzi ks. Proboszcz

SCHOLA „EMMANUEL”

Sobota, godz. 10⁰⁰, salka św. Cecylii w kaplicy, opieka duszpasterska
ks. Dawid Szabowski

„Kto śpiewa, dwa razy się modli”

RODZINA SERCA MIŁOŚCI UKRZYŻOWANEJ

I (g. 11,00) i III (g. 10,30 – Dzień skupienia) sobota miesiąca, prowadzi ks. Łukasz Grelewicz (w kaplicy)

DUSZPASTERSTWO DZIECI BOŻYCH

Sobota, godz. 16⁰⁰, prowadzi ks. Dawid Szabowski

KANDYDACI DO BIERZMOWANIA

Środa, godz. 19.00, sala św. Cecylii
prowadzi ks. Łukasz Grelewicz

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

1	Rafał Michał Dwojak
	Jadwiga Lidia Michalska-Zagrodnik
<i>Niech Wam Dobry Bóg błogosławi w życiu małżeńskim i rodzinnym</i>	

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

1	Maksymilian Pietkiewicz
2	Wojciech Kacper Rohde
3	Natalia Żołnowska
4	Stanisław Krzysztof Lieder
5	Maja Ewa Michniewicz
6	Wiktoria Jadwiga Stapor
7	Diana Sylwia Stapor
8	Robert Adam Stapor

Odeszli do Pana

1	† Romana Tyl lat 89, zam. ul. Grażyny
2	† Władysław Węgrzynowicz, lat 87, zam. ul. Chrobrego
3	† Jadwiga Marcinkowska, lat 73, zam. ul. Chrobrego – członkini 26 Róży ŻR
4	† Jerzy Thrun, lat 91, zam. ul. Danusi

*Dobry Jezu a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie*

Modlitwa do święte- go Stanisława Kostki za młodzież

Boże, który każdemu udzielasz dostatecznej łaski, aby z Tobą współdziałał, spraw prosimy, aby młodzież naśladowała świętego Stanisława i przez skromność, oraz pokorę i pracowitość przygotowywała się do życia w miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Redaguje zespół pod opieką ks. Dawida Szabowskiego:

ks. Zbigniew Cichon, ks. Łukasz Grelewicz, s. Jankanta, Antoni Kakareko,
Maciej Turski, Jan Wontorski, Wiesław Haligowski,
Druk: Hanna i Wincenty Nowakowie